

Sygn. akt IV KZ 50/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

w sprawie **J. L.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
bez udziału stron, w dniu 19 października 2016 r.,
zażalenia na zarządzenie Prezesa Sądu Rejonowego w Z. ,
z dnia 2 sierpnia 2016 r., sygn. akt II Kp (...)
o odmowie przyjęcia kasacji

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 września 2015 roku (II Kp (...)) Sąd Rejonowy w Z. nie uwzględnił zażalenia pokrzywdzonych J. L. , J. L. i E. L. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z. z dnia 30 grudnia 2014 roku (II Ds. (...)) o zawieszeniu dochodzenia w sprawie II Kp (...) o zniszczenie mienia w postaci budynku gospodarczego tj o czyn z art. 288 § 1 k.k.

Od dnia 16 listopada 2015 roku (k. 26) do dnia 28 lutego 2016 roku (k. 61) pokrzywdzeni kilkakrotnie składali do Sądu pisma będące odwołaniem „do organu wyższej instancji”, w których wyrażali niezadowolenie z powyższego rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego.

W odpowiedzi na każde z pism procesowych, Sąd Rejonowy w Z. wydał zarządzenie, w którym informował stronę, że tak sformułowane pismo, jak uczyniła to strona nie może mieć nadanego biegu, z tego względu, że Sąd Rejonowy w Z. orzekał, jako instancja odwoławcza od postanowienia Prokuratora Prokuratury

Rejonowej w Z., od której nie przysługuje już środek odwoławczy (art. 426 § 1 k.p.k.).

W dniu 14 marca 2016 roku pokrzywdzony J. L. złożył pismo, które określił, jako skargę kasacyjną (k. 70 i 79).

Zarządzeniem z dnia 2 sierpnia 2016 roku (II Kp (...)) Prezes Sądu Rejonowego w Z. odmówił przyjęcia kasacji J. L. z dnia 14 marca 2016 roku (k. 70) od postanowienia Sądu Rejonowego w Z. z dnia 15 września 2015 roku, jako niedopuszczalnej.

Dnia 24 sierpnia 2016 roku pokrzywdzony J. L. złożył zażalenie na powyższe zarządzenie kwestionując jego zasadność.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne w stopniu oczywistym.

Trafnie wskazano w zaskarżonym zarządzeniu, iż postanowienie Sądu Rejonowego nieuwzględniające zażalenia na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej o zawieszeniu dochodzenia, nie ma postaci prawomocnego wyroku, ani też nie kończy postępowania prowadzonego w sprawie, co w świetle przepisu statuującego postępowanie kasacyjne, czyli art. 519 k.p.k. oznacza, że nadzwyczajny środek zaskarżenia od takiego orzeczenia jest niedopuszczalny z mocy prawa.

Podzielając więc pogląd wyrażony w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.